

FIȘĂ DE INFORMARE

Bruxelles, 29 aprilie 2014

Măsurile restrictive impuse de UE

Sancțiunile reprezintă unul dintre instrumentele de care dispune UE pentru a promova obiectivele politicii externe și de securitate comune (PESC): pacea, democrația și respectarea statului de drept, a drepturilor omului și a dreptului internațional. Acestea fac întotdeauna parte dintr-o abordare de politică cuprinzătoare, care presupune dialog politic și eforturi complementare.

Sancțiunile UE nu au un caracter punitiv, ci sunt concepute pentru a aduce o schimbare în politica sau în activitatea țării, entităților sau persoanelor vizate. Măsurile sunt așadar întotdeauna orientate către asemenea politici sau activități, către mijloacele de realizare a acestora și către persoanele care răspund de acestea. În același timp, UE depune toate eforturile pentru a minimiza consecințele negative pentru populația civilă sau pentru activitățile legitime.

UE pune în aplicare toate sancțiunile impuse de ONU. În plus, UE poate consolida sancțiunile ONU prin aplicarea unor măsuri mai stricte și a unor măsuri suplimentare. În cele din urmă, atunci când consideră că este necesar, UE poate decide să impună sancțiuni autonome.

Adoptarea și intrarea în vigoare

Consiliul impune măsurile restrictive ale UE prin intermediul unei decizii PESC a Consiliului, adoptată în unanimitate. Deși decizia respectivă cuprinde toate măsurile impuse, pot fi necesare acte legislative suplimentare în scopul acordării unor efecte juridice depline sancțiunilor.

Anumite sancțiuni, precum embargourile asupra armelor și interdicțiile de călătorie, sunt puse în aplicare direct de statele membre. Aceste măsuri nu necesită decât o decizie a Consiliului. Decizia respectivă este direct obligatorie pentru toate statele membre ale UE.

Măsurile economice, de exemplu înghețările de active și restricțiile la export, intră în sfera de competență a Uniunii și, prin urmare, necesită o legislație distinctă de punere în aplicare, sub forma unui regulament al Consiliului, care este direct obligatoriu pentru toți cetățenii și toate întreprinderile din UE. Regulamentul, adoptat pe baza unei propuneri comune din partea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei Europene, cuprinde detalii privind sfera de aplicare precisă a măsurilor decise de Consiliu și privind punerea în aplicare a acestora. În general, regulamentul intră în vigoare în ziua următoare publicării în Jurnalul Oficial al UE.

P R E S Ă

Măsuri frecvente

- **Embargoul asupra armelor**

În mod normal, un embargo asupra armelor se referă la vânzarea, furnizarea și transportul produselor menționate în lista comună a UE cuprinzând produsele militare (a se vedea cea mai recentă [listă comună cuprinzând produsele militare](#)). Asistența tehnică și financiară aferentă este, în mod normal, inclusă la rândul său în interdicție.

În plus, poate fi interzis exportul echipamentelor utilizate pentru represiunea internă, și anume echipamentul forțelor de poliție care nu este inclus în lista comună a UE cuprinzând produsele militare. Câteva exemple: vehiculele echipate cu tunuri de apă, vehiculele pentru transportul prizonierilor, sârma ghimpată, scuturile de protecție și scuturile balistice.

De asemenea, Consiliul ar putea interzice exportul produselor cu dublă utilizare în țările vizate, acestea fiind cele care pot fi utilizate atât în scopuri civile, cât și în scopuri militare, astfel cum figurează în lista UE cuprinzând produsele cu dublă utilizare (a se vedea [anexa I la Regulamentul 428/2009](#)).

- **Înghețarea activelor**

O înghețare a activelor vizează fondurile și resursele economice aflate în proprietatea sau sub controlul persoanelor sau entităților vizate. Aceasta înseamnă că nu este posibil accesul, transferul sau vânzarea fondurilor precum numerarul, cecurile, depozitele bancare, titlurile, acțiunile etc. De asemenea, toate celelalte active corporale sau necorporale, inclusiv bunurile imobile, nu pot fi vândute și nici închiriate.

O înghețare a activelor include și interzicerea furnizării resurselor către entitățile și persoanele vizate. Aceasta înseamnă că cetățenii și societățile din UE nu trebuie să efectueze plăți pentru acestea sau să le furnizeze bunuri și alte active. În fapt, nu pot fi efectuate în mod legal tranzacții comerciale cu societățile și persoanele desemnate.

În anumite cazuri, autoritățile naționale competente pot permite derogări de la înghețarea activelor în situații specifice, de exemplu pentru a acoperi anumite nevoi fundamentale (precum produsele alimentare, chiria, medicamentele sau impozitele) sau anumite onorarii profesionale rezonabile.

- **Interdicția de viză sau de călătorie**

Persoanelor vizate de o interdicție de călătorie nu li se va acorda accesul în UE la frontierele externe. În cazul în care este nevoie de viză pentru a intra în UE, aceasta nu se acordă persoanelor care fac obiectul restricțiilor respective privind admisia.

Sancțiunile UE nu obligă niciodată un stat membru să refuze intrarea pentru propriii resortisanți. Dacă un cetățean al UE face obiectul unei interdicții de călătorie, țara sa gazdă trebuie, sub rezerva dispozițiilor legislației naționale, să admită persoana respectivă.

În plus, statele membre pot acorda derogări de la interdicțiile de călătorie atunci când găzduiesc o organizație internațională interguvernamentală, o conferință a ONU sau Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa.

Unde se aplică sancțiunile UE?

Prin însăși natura lor, sancțiunile sunt menite a avea efecte politice în țările terțe. Cu toate acestea, măsurile restrictive ale UE se aplică numai în cadrul jurisdicției UE, și anume:

- pe teritoriul UE, inclusiv în spațiul său aerian;
- resortisanților UE, indiferent dacă se află sau nu în UE;
- societăților și organizațiilor constituite în conformitate cu legislația unui stat membru, indiferent dacă se află sau nu în UE. Sunt incluse și filiale ale societăților UE aflate în țări terțe;
- tuturor activităților desfășurate, integral sau parțial, pe teritoriul Uniunii Europene;
- la bordul aeronavelor sau al navelor aflate sub jurisdicția unui stat membru.

UE nu adoptă acte legislative cu aplicare extrateritorială care încalcă dreptul internațional. Țările candidate la aderarea la UE sunt invitate în mod sistematic să se alinieze la măsurile restrictive impuse de UE.

Căi de atac

Consiliul notifică persoanelor și entităților vizate de înghețarea activelor sau de interdicția de călătorie măsurile care sunt luate împotriva lor. În același timp, le supune atenției căile de atac legale la care pot recurge: pot solicita Consiliului să revină asupra deciziei, prezentând observații referitoare la înscrierea pe listă; de asemenea, pot ataca măsurile în fața Tribunalului UE.
